

SHIKOKU

TŁUMACZENIE: Olga Jakubiel.

Rewizja i uzupełnienie tłumaczenia polskiego - Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 30.10.2016

POCHODZENIE: Japonia.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Shikoku hodowano jako psy myśliwskie, głównie do polowania na dziki w górzystych rejonach prefektury Kochi. Rasa ta bywa także nazywana „Kochi-ken” (*ken* = pies). Istniały trzy odmiany tej rasy: Awa, Hongawa i Hata – wszystkie nazwane na cześć miejsca swego pochodzenia. Najczystsza wśród trzech odmian była Hongawa, ponieważ obszar, na którym ją hodowano, był trudnodostępny.

Psy tej rasy są wytrzymałe i wystarczająco zwinne, by biegać po górzystym terenie. Charakteryzuje je szata sezamowego koloru. Rasa przyjęła nazwę regionu, z którego pochodzi; w 1937 r. została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, o harmonijnych, dobrze rozwiniętych i kształtnych mięśniach. Ma on stojące uszy i zwinięty lub sierpowaty ogon. Budowa: mocna, o mocnym kośćcu, zwarta.

WAŻNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies o dużej wytrzymałości, wyostrzonych zmysłach, sprawiający wrażenie prostodusznego, energiczny i niezwykle czujny; zapalony myśliwy; posłuszny swemu panu.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA: Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Płytki, lecz zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny.

Kufa: Dosyć długa, klinowata. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Przylegające.

Szczeka i żuchwa oraz uzębienie: Zęby mocne; zgryz nożycowy. Policzki: Dobrze wykształcone.

Oczy: Nie za małe, niemal trójkątne, ciemnobrązowego koloru. Zewnętrzne kąciaki oczu lekko uniesione ku górze.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba i mocna.

TUŁÓW:

Kłęb: Wysoki, dobrze rozwinięty.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Łędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra dobrze wysklepione.

Lekko: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, noszony nad grzbietem – zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp. Gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatki: Umiarkowanie ukośne, z rozwiniętymi mięśniami.

Ramię: Tworzy z łopatką umiarkowany kąt

Łokcie: Usytuowane blisko tułowia.

Przedramiona: Proste i kształtne.

Śródrećza: Nieco nachylone.

Łapy: Zwarte, z dobrze wysklepionymi palcami. Opuszki twarde i elastyczne.

Pazury twarde, czarne lub ciemnego koloru.

KOŃCZYNY TYLNE: Mocne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.

Stawy skokowe: Umiarkowanie kątowne i bardzo mocne.

Stopy: Zwarte, z dobrze wysklepionymi palcami. Opuszki twarde i elastyczne.

Pazury twarde, czarne lub ciemnego koloru.

RUCH: Sprężysty i lekki. Akcja szybka; zwrotna.

SZATA:

SIERŚĆ: Włos okrywowy dosyć twardy i prosty; podszerstek miękki i gęsty.

Włos na ogonie dosyć długi.

MAŚĆ: Sezamowa (mieszanina włosów czarnych, rudych i białych w równej ilości), ruda, czarna podpalana.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 52 cm.

Suki: 49 cm. Tolerancja 3 cm powyżej i poniżej.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Brak dymorfizmu płciowego
- Lekki przodozgryz lub tyłozgryz.
- Długi włos.
- Lękliwość.
- Łaciatność

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Znaczny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.